

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **E. Č., nar. X., bytom M.**, zastúpeného JUDr. P. B., advokátom, so sídlom H. proti žalovanému **Ing. A. C., PhD.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu G. T., spol. s r. o., K., IČO: X., zastúpeného K. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, s. r. o., so sídlom T. IČO: X., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 1 526,75 Eur**, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. apríla 2011 č. k. 14 Cbi 22/2008-50, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 28. apríla 2011 č. k. 14 Cbi 22/2008-50 sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením z 28. apríla 2011 č. k. 14 Cbi 22/2008-50 konanie zastavil a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 187,02 Eur. Súčasne rozhodol, že vracia žalobcovi E. Č., bytom M., súdny poplatok vo výške 92,95 Eur prostredníctvom Daňového úradu R.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že podaným návrhom, doručeným súdu dňa 2. septembra 2008, sa žalobca domáhal určenia pravosti pohľadávky vo výške 1 526,75 Eur.

Pred začatím pojednávania podaním, doručeným súdu dňa 11. apríla 2011, zobral žalobca návrh na začatie konania v celom rozsahu späť.

Keďže žalobca zobral návrh späť pred začatím pojednávania, súd v súlade s ust. § 96 O. s. p. konanie zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Súd vychádzal zo skutočnosti, že zastavenie konania zaviniť žalobca, ktorý zobral návrh na začatie konania späť. Preto zaviazal žalobcu v súlade s ust. § 146 ods. 2 O. s. p. uhradiť trovy konania žalovanému. Trovy konania žalovaného predstavujú trovy právneho zastúpenia, ktoré súd priznal žalovanému za 2 úkony právnej pomoci v súlade s ustanovením Vyhl. č. 655/2004 - § 10 ods. 1 (2 x 71,37 Eur) a v súlade s § 16 ods. 3 cit. vyhlášky (2 x režijný paušál 7,21 Eur). Žalovanému súd priznal trovy právneho zastúpenia za prípravu a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie k návrhu. Ďalej súd priznal žalovanému 19% DPH zo sumy 157,16 Eur, celkom vo výške 29,86 Eur.

O vrátení súdneho poplatku súd rozhodol v súlade s § 11 ods. 4 zák. č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch v znení zmien a doplnkov, v zmysle ktorého okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa ods. 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1% najmenej však o 6,63 Eur. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zrušil a sám rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov neprizná náhradu trov konania.

Odvolanie žalobca odôvodnil tým, že v konkurznom konaní na majetok úpadcu G. T., spol. s r. o., so sídlom K., prihlásil svoju pohľadávku, nevyplatenú mzdu a odstupné. Správca konkurznej podstaty prihlášku žalobcu poprel. Vo veci žalobca podal incidenčnú žalobu o určenie pravosti a výšky jeho pohľadávky. Žalobcovými bývalými spolupracovníkmi boli podané také isté žaloby. Niektoré už boli právoplatne skončené. Až z týchto súdnych rozhodnutí žalobca zistil, že pracovný pomer, aj keď na pracovnej

zmluve je uvedený iný subjekt, vzniká so subjektom, ktorý odvádza za zamestnanca poistné pre sociálne a dôchodkové zabezpečenie (vid' rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 Obo 18/2010). Prihliadnuc na zaužívanú rozhodovaciu prax súdov žalobca dospel k záveru, že jeho návrh by bol zamietnutý. V dobe, keď žalobca návrh podával, bol toho názoru, že pracovný pomer vzniká uzavretím pracovnej zmluvy s presným označením subjektov. Najvyšší súd Slovenskej republiky a tiež príslušný krajský súd však tento problém vyložili rozdielne od názoru žalobcu. Žalobca je toho názoru, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania mal na túto skutočnosť prihliadnúť a mal rozhodnúť v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V spoločnosti G. T., spol. s r. o., G. S., spol. s r. o. a O., spol. s r. o., boli zainteresované tie isté osoby, či už ako spoločníci alebo konatelia. Robili všetko pre to, aby zamestnanom nevyplatili mzdu. Ich konaním a nevyplatením mzdy bol žalobca ukrátený. Teraz by mal žalobca ešte uhradiť trovy konania, kde by znova mal doplatiť na ich nekalé praktiky. Žalobca si myslí, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania mal vziať do úvahy aj tieto skutočnosti a v zmysle § 150 ods. 1 O. s. p. nepriznať náhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), prejednal odvolanie podľa ust. § 212 ods.1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 2. septembra 2008 domáhal určenia pravosti pohľadávky vo výške 1 526,75 Eur. Pred začatím pojednávania podaním zo 7. apríla 2011, doručeným súdu dňa 11. apríla 2011, zoberal žalobca návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. Žalovaný súhlasil so späťvzatím návrhu a uplatnil si a vyčíslil náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 96 O. s. p. konanie zastavil a o trovách rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p.

Podľa ust. § 66 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden s účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak žalobca vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p. z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania.

V danom prípade žalobca zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Z procesného hľadiska žalobca zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný uhradiť účelne vynaložené trovy konania, ktoré vznikli žalovanému. Súd prvého stupňa teda rozhodol správne, ak zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému účelne vynaložené trovy konania podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p. Súd prvého stupňa taktiež správne vyčíslil náhradu trov konania a odvolací súd sa stotožnil so špecifikáciou tak, ako ju vyčíslil súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Výšku vyčíslených trov konania žalobca ani v odvolaní nenamietal.

Žalobca v odvolaní uviedol, že súd s poukazom na ust. § 150 O. s. p. nemal žalovanému priznať náhradu trov konania.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O. s. p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania (teda nielen toho účastníka, ktorého by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho účastníka, ktorého majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá) a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní.

Dôvody, ktoré žalobca uviedol v odvolaní nie sú takými vážnymi dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, pre ktoré by súd nemal žalovanému priznať náhradu trov konania.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil, keďže toto je vo výroku vecne správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 224 a § 142 ods. 1 O. s. p. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 28. júla 2011

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová